



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XII. Sacra supellex morientis: Crucifixus, corona B. V. numisma cum indulgentijs, imagines, cereus Lauretanus, reliquiæ Sanctorum, cereus agnus Dei, aqua lustralis, libellus regularum, palma.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45415**

Curus  
gloriae  
B. V. pro  
morienti-  
bus.

tem migraturum: modicum interim adhuc ferendum. Et biduo ante mortē, valetudinis suę præfecto fratri: Magnos, aiebat, hęc habuimus hospites, exhilarante me præsentia suã Beatissimã Virgine. Addidit, se in cubiculi medio currum gloriae Beatissimę Matris intueri, quò illa animas in Cælũ auertere soleat. In agone oculos in Crucifixum, digitum in abducturam se *Deiparam* intendit: & felici morte currum illum conscendit, cælo, vt speramus, inuectus.

S. Bern. de  
aquaed.  
ap. Blo-  
sium Con-  
clavis ani-  
mae c. 1-  
n. 16.

B. V. Esca  
dulcissima.

5 Offeramus illi nunc munera: non finet se vinci: liberalissima est. *Plenus equidem aqueductus, vt accipiant ceteri de plenitudine. Mariae Unigeniti Filij mei gloriosę Genitrici* (inquit S. Cath. Senensi *Deus*) à Bonitate mea, concessum est, propter Incarnati verbi reuerentiam, vt quicumq;, etiam peccator, ad eam cum deuotã veneratione recurrit, nullo modo diripiatur à dæmone infernali. Hęc enim est à me electa, parata, & posita, tanquam esca dulcissima, ad capiendos homines, & præcipuè animas peccatorum.

## C A P V T X I I.

*Pretiosa occupatio morientis est sacra suppellex,  
quã prouidenter quidam se instruunt.*

I **E**st Crucifixus. de quo satis c. 9. B. Aloysius extremis vitæ diebus habuit ad pectus

pectus æneum *Crucifixum* Indulgentiâ Pontificiâ dotatum. In Domo Professa Romana est crux elegans, & illâ vfi olim Card. Bellarmini, totq; Patrum memoriâ venerabilis, quæ nostris morientibus porrigi solet. Alterâ eius parte imago est *Crucifixi Iesu*, alterâ *Beatissimæ V. Matris*.

2 *Corona, vel Numismata Christi, B. V. quinq; Sanctorum, vel S. Caroli Imaginibus, indulgentijs nobilia*, si quæ fortè æger habeat. Alij illa collo, alij brachio appendunt è corona, vel rosario *Dei Matris*.

3 *Cereus Lauretanus*, vel alius die Purificationis B. V. benedictus, & accensus. Qui ab ægro sibi adhuc præsentem identidem manu tenendus est: & eliciendi actus fidei, spei, charitatis, ac alij quos inter moriendum vellet elicere: quos fortè tunc elicere non poterit, quando is illi vltimò porrigetur. P. *Lucas Crasovius* primus è Polonis PP. in Societatem admissus, primus eorundem, cessit è vita. Hic accepto imminentis mortis nuncio,

Vid. c. 101  
à n. 16. &  
c. 41. à n. 16,  
hic.

conscientiâ expiatâ, reliquisq; præmissis, morti iam proximus, eas, quæ Romano in Collegio typis datæ sunt patientis Christi *imagines*, accenso sacro morientium cereo, sibi præ oculis collocavit, illius instar cerei in diuinis obsequijs ardendo consumi desiderans; & illis aspiciendis alto cum silentio per quartam horæ partem attentè, ac gemens, atq; suspi-

1571. 28.  
Oct.

Imagines  
patientis  
Christi.

M rans

Fiducia.

Actus fi-  
dei.1552. 4.  
April.

rans est immoratus. Mox migrantium preces è Breuiario ipse indicans, eas recitari iussit, singulisq; respondit; in mortem lenem deinde suauiter resolutus. P. *Gonzalus de Medeiros* ante initam, quæ illi nihil dum innotuerat, Societatem, cum se aspero vitæ instituto dedisset, & à stimulo carnis vsq; ad desperationem propè virgeretur, maroris vnicum solidumq; solatium accepit ab Angelo: quem vbi vidit, & latinè hæc verba ingeminantem audiuit: *Confide, tu saluus eris: Confide, tu saluus eris;* toto animo sanctissimè conqueuit, & simul relictum sibi ad Societatem *Iesu* complectendam intimum quoddam illicium sensit. In Societate, se afflictandi erat adeò auidus, & orandi, vt senas quotidie orationi horas impenderet. Morti proximum vbi se aduertit, aduocatis Patribus, & cereo sacro accendi iusso, *Credo in Deum Patrem,* & reliqua Symboli dixit, fidem professus. Tum In hac, inquebat, fide institutus sum, in hac vixi, in hac morior, testorq; si fortè aliud in extremo agone excidat mihi, iam nunc indictum, & irritum velle. Et prehensò generosè *ardente cereo;* vt lumen hoc, inquit, oculos illuminat corporis; sic ego credo à Domino *Iesu* illuminari omnem hominem venientem in hunc mundum, quia ipse lumen verum, & æternum est. Dixit hæc: & plura inflammato sensu addidit; ac demum Sacramentis acceptis, animam dedit.

dit. *Sanctorum Reliquia delicia pietatis.*

4 Ad Sanctos paramus iter; & cælo quasi iam imminemus: ideòq; meritò illorum reliquæ, tanquam sanctæ sanctorum animorum exuuiæ, præ oculis habendæ: vt cum illorum corporibus simus, dum adhuc sumus in corpore, cum quorum animabus erimus, vbi fuerimus extra corpus. Quocirca solent ægri in Societate præcipuas quaspiam reliquias vel è collo gestare, vel ad lectulum, aut in manu habere. *Leopoldus Frey* Nouitius cùm Viennæ mortuali iam in lectulo decumberet, sacras è Spina Coronæ Christi, & *Deiparæ* Matris Subucula, & è S.P. Ignatio reliquias inter primas curas optauit, vt semper haberet ad manum. Coram his in varias cordis innocentis scintillas, velut ignis, effusus, maximè cùm se sine arbitris esse putaret, aiebat: Domine, si vis, potes me sanare. Veruntamen non mea, sed tua voluntas fiat: non sicut ego volo, sed sicut tu. *Iesus, Maria, mei dulcissimi amores, vobis vno, vobis moriar. moriar ad gloriam vestram. Vtinam mille mortes, mi Iesu, amore tui moriar!* Tantùm doleo, quòd tam parùm amore tui, & pro te fecerim, & passus sim. Sic ille se sacrà illà Spinà coronati *Iesu* compungebat ad amorem: Inuitabat SS. Mensium suorum aliquando Patronos, vt essent etiam diei vltimæ: ideòq; contextum illorum catalogum sibi prælegi, veluti Litanias, petebat, vt menses omnes, &

1644:

Iaculatoria.

Litaniæ  
Sanctorum  
mensis.

M 2 men-

mensium vnà Præstitis in horæ vltimæ subsidium venire iuberet, seu potiùs inuitaret. Nescio quam alienam à veteratore ingestam cogitationem passus, exclamauit, sæpiùs ista ingeminans: *Nolo, nolo facere! malo mori milibies! malo damnari! non faciam! non faciam! Mi Iesu, tuus sum, non faciam.* Quid illud cogitationis fuisset, atq; num serenà etiam ab illius cogitationis turbamento conscientia moreretur interroganti respondit, inutilem, & secularis olim leuitatis fuisse cogitationem: se tamen mori conscientia serenà vsq; ad fundum. Ipso mortis suæ die, Patri suo præsentiale & gratias dixit, quòd annuisset, vt in Societatem admitti posset. Rogauit etiam, vt si fratri religiosæ vitæ desiderium inisceret *Deus*, ne obluetaretur. Sineret illum *Deo*: cui adhærere quàm bonum sit, nunc demum se plurimum experiri in tanta dulcedine mortis imminuentis, dolorumq; præsentium. Duo illi maximè in optatis erant, & cum vtrumq; esset abundè consecutus, id se Sanctis Coronæ Christi Spineæ, Beatissimæ Matris, Patrisq; nostri Ignatij reliquijs referre acceptum testatus est, quòd nempe, stupente id medico, in perpetuo, & implacabili illo æstu febrili (quo demum extinctus est) mentis tamen ac memoriæ compos plenè sibi constaret. Inde est quòd votorum formulam ad Sanctissimum Viaticum semel, iterùm deinde sub extremæ vnctio-

Viatico.

19. Sept.

unctionis Sacramentum è memorià repetiuerit, omnia, quæ suggerebantur, intellexerit; ad vibrandas pias aspirationes nullo duce, opus habuerit.

4 S. P. Ignatius moriens habuit in cubiculo eam, quæ Romæ in Professorum Domo apud Nouitios etiamnum seruetur, imaginem vnus ferè palmi, in qua Crucifixus visitur, adstantibus Beatissima Virgine Matre, & S. Ioanne, vt solent: Magdalenà verò sub cruce degenibus; nec inde procul S. Francisco hinc, S. Hieronymo inde, de genu item, in Crucifixum intentis. Sub imagine hæc est subscripta epigraphe: *Hæc icuncula erat in cubiculo S. P. N. Ignatij etiam cum expiraret.* Labet hic ad ægri solatium inserere ectypum eius (de qua ex M. S. Prou. Aragoniæ historia aliàs plura) *Marianæ* imaginis, quam S. P. Ignatius familiarem habuit; eamq; P. Araozio Romà in Hispaniam abeunti, ille S. P. Ignatij fratris filia Eleonoræ, hæc deniq; Collegio Cæsaraugustano dedit: è quo archetypo hæc imago picta primùm in Hispania, tum æri Romæ hoc anno cum sup. facultate incisa, *S. Maria à Corde* nomen sortita est, quòd Beatissimam Virginem referat in corde gladio vulneratam, & à S. P. Ignatio per annos plures ad cor gestata fuerit, veluti cordis magistra, & custos. Aiunt qui prototypum, & hanc vidère, hanc illà nec maiorem, nec minorem esse, illiq; omnino

Imagines  
Iesu, Mariae,  
Iosephi.

Imago  
B. V. à corde.

ninò in vultu, ac omnibus accuratissimè respondere. Certè quæ S.P. Nostrum miris modis ubiq; adiuuit Virgo Mater, non deerit cordi nostro tunc à vicinè iam æternitatis expectatione suspenso, ac sub eius præsidium confugiendi. *P. Ioannes Ruitius*, innocentie integritate inclytum nomen, moriens, post diuina suscepta præsidia, cùm *imaginem* diuinæ Matris Filium sustinentis in manus accepisset; nunc Virginem, nunc Infantem amplectens, & osculatus, rectæ scilicet conscientie bono fruens, quasi ludibundus, ac gestiens, animam exhalauit. Ruitij virtutes vide in hist. Soc. *Ludouicus Seguratus* obitu instante petijt, inquit Sachinus, vt lectulus sibi sacris Christi, ac *Deiparæ* (cui addictissimus erat) *imaginibus*, vndiq; circundaretur: eaq; re impetratà, quasi inter sanctissimas manus Matris ac Filij, die quo prædixerat, lenissimè expirauit. *P. Ignatius Azebedius* B. V. *Imaginem* ostentans, & Romanæ Ecclesiæ, in cuius odium cædebatur, veritatem depredecans, ab irruente Hugonotto in vertice vulnus accepit, retentà imaginem, meliùs quàm Spartano clypeo, *in hoc*, & *cum hoc* moriturus, totus sanguine perpluens, extremis verbis ad perseuerandum Socios hortatus in amplexu imaginis *S. Mariæ Maioris* animam purpuream egit fortunatus, illiq; se in manus commendans, quam tenebat in manu, veluti magnum spei suæ

P. 4. l. 4. à  
n. 146.

Hist. Soc.  
p. 2. l. 5. n.  
35.

Anno æt.  
18.

1570.



suæ summarium apud Iesum . P. Ludouicus 1635.  
*Lallement* Biturigibus vitâ excedens, illæsam  
 ab omni per omnem vitam peccato mortali  
 innocentiam ad mortem attulit ; voto etiam  
 illo seruato, quo, anno septimo vel octauo an-  
 te mortem promiserat, se in omnibus rebus  
 noctu diuq; , in singulis quæ ageret facturum  
 id quod , Deo monstrante, perfectius esse co-  
 gnosceret. Quotidiana illi, neq; frigido tan-  
 tum vsu, sed quâ poterat accuratione vsurpa-  
 ta de peccatis confessio, quotidiana sui erga  
 benedictam *Dei* Matrem amoris Rosario re-  
 citato significatio; & tenera erga S. Iosephum  
 propensio: quem se Patri Ludouico in templo  
 Domus Probationis Rothomagi spectandum  
 obtulisse firma opinio est; cuius *imago* suum,  
 illum sibi visum in templo Iosephum oculis  
 ac menti referens tanto illi in morte fuit so-  
 latio, vt illam secum sepulchro inferri enixè  
 petierit .

Imago  
S. Iosephi .

6 P. *Alphonsus Faciecus* in Salsettis mor-  
 tem cruentam obiit à Barbaris fidei odio in-  
 ternectus . Hic vltimo agoni , præter cætera  
 præsidia, quomodo se parârit, etiam Barbari  
 prodidère , qui in ore mortui Alphonsi se *ce-  
 reum agnum Dei*, Iesu nomine impresso in-  
 signem reperisse testati sunt .

Cereus  
agnus *Dei*  
pro ago-  
ne.  
1583. 15.  
Iul.  
In ore cera  
benedicta .

7 P. *Recupitus* anno 1647. scripsit, paucos  
 ante annos in Collegio Neapolitano , mori-  
 bundo cuidam visum dæmonem specie canis.

Lib. indu-  
triarum  
pag. 462.

Osten-

Aqua be-  
nedicta sa-  
pè asper-  
gendum  
cubic. &  
ager.

Ostendebat magno cum terrore infirmus lo-  
cum, in quo erat dæmon ille molossus: & loco  
*aquà benedictà* lustrato, ex illo ad alium an-  
gulum abiit dæmon. Inde rursus pulsus ea-  
dem aquà, aliò & aliò ibat, donec tandem il-  
lius aquæ virtute expulsus est. *Aquam benedi-*  
*cimus, ut eà cuncti aspersi sanctificentur,* inquit  
Alexand. VI. ep. 1.

8 *Libellus Regularum*, rituale Romanum,  
libellus aliquis spiritualis, quem legi audiat  
æger, & *Officium B. Virginis*, aut alius è quo  
coram illo aspirationes aliquæ recitentur,  
multum conferent. Suadent alij & palmam  
benedictam, seu ramum oliuæ, in manu, vel pe-  
nes lectum, habendum; ut occurramus Chri-  
sto, & dicamus: *Osanna in excelsis.*

### C A P V T X I I I.

*Familiaris erga Angelos pietas pulchra  
sanctè morientium occupatio.*

Bibl. PP. t.  
2. col. 103.

Hist. p. 4.  
l. 4. n. 88.

I **I**N hora exitus nostri adsunt boni Ange-  
li, inquit Simeon ille admirandus, &  
*copiæ celestis exercitus, atq; omnes contrariæ po-*  
*restates, Principes tenebrarum: utriq; ad suas sibi*  
*sedes animam conantes assumere, &c. Stipant bo-*  
*ni Angeli, nec ab aduersario eam sinunt contingi.*  
P. *Nicolaus Becanus* obedientiæ ac integri-  
tis laude præclarus, post longam quartanæ  
vexa-